

Masarykova univerzita v Brně
Ekonomicko - správní fakulta
Studijní obor: Veřejná ekonomika

Vězeňská služba České republiky

Seminární práce do předmětu Ekonomika veřejného sektoru

Pavel Rosek

211487

2009

Obsah

1. Úvod	3
2. Funkce vězeňské služby	4
3. Historie vězeňské služby v českých zemích	5
4. Rozdělení Vězeňské služby podle složek	6
4.1. Vězeňská stráž	6
4.2. Justiční stráž	6
4.3. Správní služba	6
5. Rozdělení složek podle organizace	7
5.1. Generální ředitelství	7
5.2. Věznice a vazební věznice	7
5.3. Detenční ústav	9
5.4. Institut vzdělávání	9
6. Institut celoživotního vzdělávání	10
7. Financování Vězeňské služby za rok 2008	11
8. Historie a současnost věznice Mírov	12
9. Organizační struktura	14
10. Volnočasové programy vězňů	15
10.1. Vzdělávání	15
10.2. Zaměstnání	15
10.3. Ostatní volnočasové aktivity	16
11. Spolupráce s nevládními organizacemi	17
11.1. Sdružení Podané ruce	17
11.2. Církev	17
12. Závěr	18
13. Literatura a internetové zdroje	19

1. Úvod

Tématem této seminární práce je Vězeňská služba České Republiky. A to nejenom její nynější funkci, ale i to, jak se na našem území měnila a vyvíjela od svého počátku za dob Rakousko - Uherska až po současnost.

Tato seminární práce se zaměřuje jak na organizační strukturu vězeňské služby, tak i na speciální programy, které by měli sloužit k nápravě pachatelů trestních činů. Bohužel neexistují žádné způsoby jak zjistit, jak moc jsou dané programy efekty účinné, a to jednoduše proto, že nikdy není zaručeno, jestli bývalý vězeň opět nezačne s trestnou činností. Nemůžeme ani vědět, zda se trestní činnosti již nedopouští.

Nejdříve se seznámíme se strukturou této části státní správy, s jejími složkami a funkcí a praktické části se blíže zaměříme na jednu z nejznámějších českých věznic, na věznici Mírov.

2. Funkce vězeňské služby

Vězeňská služba je součástí důležitou součástí státní správy. Podobně jako policejní složky slouží k prosazování zákona, ale jiným způsobem. Policie má za úkol pomáhat lidem a dohlížet, aby jim nebyla upírána jejich práva, ale na druhou stranu i dohlížet, zda dané zákony neporušují. Když se člověk dostane do rozporu se zákonem, měli by zakročit. Naproti tomu Vězeňská služba dohlídá, hlídá ty, co závažná trestný čin nebo jsou z něho podezřelí. Nefungují tedy jako ochránce našich práv, ale jako vykonavatelé trestu. Kdyby Vězeňská služba nebyla, nebylo by možné prosazovat zákon, nebyl by žádný trest pro ty, jež zákon porušili. Jediná věc, jak zařídit, aby lidé nepáchali trestné činy (aspoň ne ve velké míře), je vědomí toho, že po zločinu následuje trest. Většinou se jedná pouze o peněžní tresty, maximálně o veřejně prospěšné práce. Ale když je zločin závažného charakteru, je trestem odnětí svobody. V moderní společnosti člověk je poslán do vězení ne proto, aby byl izolován od ostatních, ale proto, aby se poučil ze svých chyb, aby byl „převychován“ a nebyl už hrozbou pro společnost hrozbou. To by mělo být hlavním smyslem Vězeňské služby. Bohužel tomu není vždycky tak.

„Vězeňská služba České republiky byla založena zákonem č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky a zajišťuje výkon vazby, výkon zabezpečovací detence a výkon trestu odnětí svobody a v rozsahu stanoveném zákonem ochranu pořádku a bezpečnosti při výkonu soudnictví a správě soudů a při činnosti státních zastupitelství a Ministerstva spravedlnosti. Vězeňská služba je ozbrojeným bezpečnostním sborem, správním úřadem a účetní jednotkou.“¹

Sídlo vězeňské služby:

Soudní 1672/1a

P.O.Box 3

140 67 PRAHA 4

IČ 00212423

---

¹ www.mscr.cz

3. Historie vězeňské služby v českých zemích

Historie vězeňské služby na našem území sahá až do poloviny 19. Století. Předtím sice vězení existovala, ale byla v rukou soukromých osob, povětšinou šlechty. O vzniku vězeňské služby můžeme tedy mluvit až od 50. Let 19. století, kdy dochází k jejich zestátnění a umístění pod ministerstvo spravedlnosti.

Tehdy byli vězňové trojího typu. Vězňové okresních soudů a vězňové Sborových soudů první instance (krajské a zemské soudy) a trestnice. Umístění do různých věznic záleželo na druhu porušení zákona a na délce trestu. Za přečiny a přestupky bylo umístění do věznic okresních soudů, za zločin s trestem menším jak jeden rok do věznic Sborových soudů a u zločinů s delším trestem do trestnice.

V Čechách byli 4 trestnice, z toho jedna byla ženská. Zajímavé je, že zde bylo povinné vzdělávání vězňů bez vzdělání. Trestanci měli hodinové vycházky. V roce 1889 vznikli oddělení pro mladistvé v trestnici pražské a mariborské.

V roce 1918 přešlo vězeňství, jako ostatní složky veřejného sektoru, do rukou samostatného Československého státu. Součástí bylo sedm trestnic, Komenského ústav v Košicích, což byla polepšovna pro chlapce, 36 věznic Sborových soudů a 388 věznic soudů okresních. Všechny tyto vězňovny nevyhovovali tehdejšími potřebami. Byli nmoderní, přeplněné a ve špatném stavu. Od roku 1922 se začala situace zlepšovat díky snížení kriminality a změnou právních předpisů.

Během 20. let se vězeňství modernizovalo na úroveň států západní Evropy. S příchodem komunismu se změnil smysl trestu z výchovného na represivní. Lidé byli zavíráni i ze zcela smyšlených důvodů. Někteří byli dokonce mučeni, posíláni do trestaneckých táborů. Vězeňství nesloužilo k nápravě člověka. Naopak, systém byl zneužíván k jeho izolaci. (zde mám na mysli hlavně politické vězně). Běžně bylo využíváno i trestů smrti.

Po roce 1989 proběhly ve vězeňství, stejně jako v celé společnosti, významné změny. Trest by měl mít výchovný charakter. Má se zabývat osobou pachatele, důraz začíná být kladen i na psychickou stránku odsouzených. S těmito změnami taky souvisí zrušení trestu smrti, jež byl v roce 1991 výslovně zakázán ústavou.

V dnešní době se naše vězeňství začíná opět dostávat na úroveň zemí západní evropy.²

4. Rozdělení Vězeňské služby podle složek

4.1.Vězeňská stráž

Vězeňská stráž patří mezi ozbrojené složky. Její hlavní funkce je střežení, eskortování a předvádění osob ve výkonu trestu či ve výkonu vazby. Dále střeží vězňice a vazební vězňice a při tom zajišťuje pořádek a kázeň v těchto místech.

4.2.Justiční stráž

Justiční stráž patří mezi ozbrojené sbory České republiky. Je, podobně jako Vězeňská stráž, součástí Vězeňské služby. Práva a povinnosti justiční stráže jsou upraveny zákonem ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážích České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Při plnění svých úkolů je justiční stráž podřízena příslušnému řediteli vazební vězňice nebo vězňice a řídí se pokyny předsedy soudu, místopředsedy soudu, ředitele správy, bezpečnostního ředitele, předsedy senátu, případně jiného pověřeného zaměstnance soudu.³

Členové justiční stráže mohou být dočasně pověřeni plněním úkolů vězeňské stráže, nemá-li vězeňská služba dostatek vlastních prostředků na zajištění pořádku a bezpečnosti, a to pouze na pokyn ministra spravedlnosti České republiky.

4.3.Správní služba

Je administrativou vězeňské služby. Zajišťuje její organizační a ekonomický chod a provozuje výchovné a další služby odborného charakteru. Správní služba má pod sebou i zdravotnickou službu. (v rámci bezpečnosti nemohou ve věznicích pracovat klasičtí doktoři, kteří na to nejsou školení)

Ve vězeňské službě pracují jak příslušníci správní služby, tak i občanští zaměstnanci. Příslušníci správní služby mohou být pověřeni vykonáváním činnosti vězeňské stráže.

---

² www.juristic.cz

³ www.nssoud.cz

5. Rozdělení složek podle organizace

Vězeňská služba se skládá ze tří základních organizačních složek:

5.1. Generální ředitelství

Plní řídicí a kontrolní funkci vůči ostatním složkám Vězeňské služby. V čele generálního ředitelství je generální ředitel, (nyní Luděk Kula) kterého jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti české republiky. Funguje zde tedy zpětná vazba, kdy generální ředitel zodpovídá ministrovi za činnost Vězeňské služby. Generální ředitel ze své funkce zároveň zastupuje stát v právních úkonech.

5.2. Věznice a vazební věznice

Věznice a vazební věznice jsou zřizovány a rušeny ministrem spravedlnosti. Věznice a vazební věznice řídí ředitelé. Ti jsou jmenovány a odvolávány generálním ředitelem.

Věznice jsou rozdělovány podle způsobu vnějšího střežení a zajištění bezpečnosti na věznice **s dozorem, s dohledem, s ostrahou** a se **zvýšenou ostrahou**. O tom, do kterého typu věznice má být vězeň umístěn rozhoduje soud. O tom, do které věznice bude vězeň umístěn, rozhoduje generální ředitelství vězeňské služby. Bere při tom ohled na sociální vazby odsouzených a vzdálenost věznice od místa jeho bydliště, například kvůli rodinným návštěvám.

Vazební věznice: Slouží k zadržování osob podezřelých ze spáchání trestného, ale ještě neodsouzených, u kterých hrozí reálná možnost spáchání dalších trestných činů, pokusu o útěk do zahraničí či jiný způsob vyhnutí se trestu (skrývání se, ovlivňování svědků...).

Věznice s dohledem: Vězni jsou umístěni na ubytovně a nejsou zde ozbrojené strážě. Dohledem jsou pověřeni vychovatelé. Vězni se po věznici mohou pohybovat svobodně, mají zde určité soukromí, mohou si zamykat pokoje. Když pracují mimo zařízení, tak většinou bez dozoru. Mohou dostávat vycházky.

Věznice s dozorem: V tomto typu věznic pracují dozorcí. Vězni se ve vězení pohybují bez omezení. Areál věznice se zamyká. Pokud jsou mimo věznici, jsou vždy pod dohledem pracovníka vězeňské strážě.

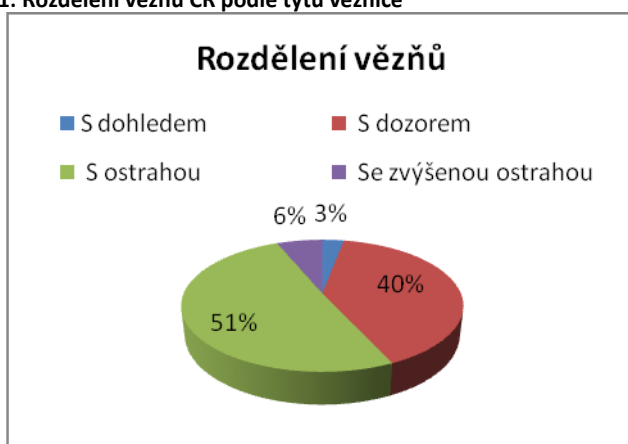
Věznice s ostrahou: Vězni se nepohybují bez omezení, ale vždy pod dozorem, dokonce i ve věznici. Pracují ve věznici nebo na střežených pracovištích. Mimo areál se pohybují jen výjimečně.

Věznice se zvýšenou ostrahou: Vězni jsou zamykáni v celách, po věznicích se vždy pohybují s dozorem. Pracují pouze ve věznicích, nikdy mimo ně. Ve společenských místnostech mohou být pouze s jinými vězni, kteří jsou vězněni ve stejném typu věznice. Největší věznice s tímto oddělením jsou Mírov a Valtice.

Dále se zřizují věznice pro mladistvé, pro ženy a matky s dětmi.

V rámci jedné věznice mohou být zřízena oddělení různých typů, pokud tím nebude ohrožen účel výkonu trestu.

Obrázek 1: Rozdělení vězňů ČR podle typu věznice

Obrázek 2: Rozdělení vězňů ČR podle pohlaví⁴

V české republice máme 36 věznic, z toho 15 je zároveň i věznicemi vazebními, a nově máme i jeden detenční ústav.

---

⁴ Zdroj: Oba grafy byly vytvořeny údajů o stavu vězňů ze dne 25. 11. 2009 získaných na www.vscr.cz

5.3. Detenční ústav

Od 1. 1. 2009 je v české republice provozován detenční ústav. Je součástí vazební věznice Brno. Je to kombinace vězení a psychiatrické léčebny. Psychicky narušení pachatelé bývali dříve umisťováni do normálních léčeben, které ale nebyly dostatečně zabezpečené a stávalo se, že se pachatelé dostali na svobodu a opět páchali trestné činy. Nemohli být, kvůli svému špatnému duševnímu stavu, umisťováni mezi ostatní vězně, kvůli své bezpečnosti.

Detenční ústav vznikl z pavilónu vězeňské nemocnice. Kapacita detenčního ústavu 48 lůžek. V současnosti v něm jsou tři pacienti. Kromě příslušníků vězeňské služby zde pracuje i zdravotnický personál vyškolený přímo pro práci s těmito vězni. V této léčebně jsou také terapeutické a léčebné programy.⁵

5.4. Institut vzdělávání

Institut vzdělávání je vzdělávací zařízení pro příslušníky a civilní zaměstnance Vězeňské služby. Zlepšování jejich praktické i teoretické připravenosti zvyšuje jejich odbornou úroveň. Díky tomu může být vězeňská služba efektivnější a výkonnější.

Institut vzdělávání se nachází ve Stráži pod Ralskem, v Kroměříži a v Praze, kde se nachází Kabinet dokumentace a historie Vězeňské služby ČR. K zajištění vzdělávání zaměstnanců je k dispozici 15 kmenových učitelů, dále přibližně 38 externích pracovníků.

---

⁵ www.vscr.cz

6. Institut celoživotního vzdělávání

Tento program vznikl v roce 1995. Jde o pravidelné zvyšování znalostí a vědomostí zaměstnanců vězeňské služby a tím zkvalitnění jejich práce a také zvýšení efektivnosti vykonávané práce. V neposlední řadě jde i o zvýšení jejich morální úrovně. Je to poměrně cílevědomý program, ale rozhodně ne neproveditelný.

Program má sedm úrovní:

1. **Základní vzdělání:** školení a kurzy pro všechny nové zaměstnance
2. **Pravidelné školení a přezkušování** znalostí, fyzické kondice a sebeobraně. Školení se provádí v rámci odborné přípravy.
3. **Studium na civilních středních školách**, kde si pracovníci udělají střední školu, ukončenou maturitou.
4. **Studium na vysokých školách a postgraduální studium**
5. **Systém rozšiřovacích a specializačních kurzů**, jež by měl každý zaměstnanec ve svém zájmu absolvovat.
6. **Předávání zkušeností** přednášením pracovníků vězeňské služby na středních a vysokých školách
7. **Vzdělávání managementu VS ČR⁶**

---

⁶ www.vscr.cz

7. Financování Vězeňské služby za rok 2008

„Na základě zákona č. 360/2007 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2008 byly Vězeňské službě stanoveny správcem kapitoly závazné ukazatele schváleného rozpočtu, a to celkové příjmy ve výši 1 418 350 tisíc Kč a celkové výdaje ve výši 8 047 639 tisíc Kč.“⁷

V průběhu roku byly správcem kapitoly provedeny rozpočtová opatření. Celkové příjmy byly sníženy o 251 257 tisíc Kč a navýšeny celkové výdaje o 259 013 tisíc korun.

V roce 2008 bylo zaměstnáno celkem 6 409 členů vězeňské a justiční stráže, na jejich platy bylo vynaloženo 2 200 665 345 Kč. Průměrný hrubý měsíční plat byl 28 613 Kč. Občanských zaměstnanců bylo 3 910 a jejich platy dosáhly výše 1 232 788 661 Kč. Průměrný hrubý měsíční plat byl 26 276 Kč.

Průměrná měsíční odměna odsouzených byla 3 902 Kč.

Stát zabezpečuje chod vězeňské služby (mzdy, náklady na provoz, vzdělávání atd.). Ubytování a stravu si mají vězni platit sami. Mnoho z nich nemá finanční prostředky na zaplacení a tím vzniká dluh vězňů vůči státu, a to jak vězňů již propuštěných, tak i vězňů ve výkonu trestu.

Vymáhání pohledávek u propuštěných vězňů je velmi obtížné. Úspěšnost je pouhých 3,3%. Za rok 2008 jde o částku 14 000 000 Kč. Celkově tato částka tvoří již 428 000 000 Kč.

Úspěšnost vymáhání pohledávek vůči vězňům, kteří jsou ve výkonu trestu, je 37%. Ke dni 31.12.2008 byl jejich dluh vůči státu 72 000 000 Kč. Důvodem relativně vysoké úspěšnosti splácení je fakt, že jsou vězni zaměstnáváni a část jejich platu automaticky použit na placení jejich pobytu ve vězení.

Celkový dluh vězňů vůči státu 500 000 000 Kč. V praxi se vymáhání dluhů pomocí exekuce téměř nepoužívá. Dluh vězňů vůči státu se bude i nadále nejspíše zvyšovat.

---

⁷ výroční zpráva Vězeňské služby České republiky za rok 2008, str. 19

8. Historie a současnost věznice Mírov

Věznice Mírov na Šumpersku patří mezi nejtěžší věznice v republice. Jsou zde věznění ti nejhorší zločinci. V současné době je tato věznice vedena jako věznice se zvýšenou ostrahou. Většina vězňů je odsouzena na 15 a více let.

Před rokem 1320 nechal olomoucký biskup Bruno ze Schauenburka zbudovat hrad Mírov jako součást obranné soustavy chránící jeho majetek. Záhy začal být Mírov používán i jako věznice. Byli zde věznění provinilí biskupovi služebníci a od 15. století i duchovní. Roku 1761 zde byl zřízen nápravní ústav pro duchovní.

1848 byla kněžská káznice zrušena, byl zrušen i arcibiskupský vrchnostenský úřad a hrad byl opuštěn. V roce 1855 byl pro svou nepotřebnost prodán moravskému místodržitelství, které zde zřídilo věznici. 26. 8. 1858 začala věznice plnit svou funkci. A tu plní nepřetržitě již 151 let.

Za první republiky zde byli umísťováni nepolepšitelní trestanci. Za druhé světové války zde byl gestapem zřízen soud s věznicí, popraviště a nemocnice. Od roku 1948 zde byli věznění i političtí vězni. Součástí areálu byl i tábor nucených prací. Ten byl 1962 zrušen.⁸

K 25. 11. 2009 bylo na Mírově vězněno 373 vězňů. Mírov je mužská věznice. Člení se na oddělení s dozorem, oddělení s ostrahou, oddělení se zvýšenou ostrahou, oddělení pro výkon doživotních trestů a oddělení specializované pro výkon trestu odsouzených s poruchou duševní a poruchou chování.

Následující tabulka znázorňuje počty vězňů věznice Mírov v letech 2004 – 2008:

	31.12.2004	31.12.2005	31.12.2006	31.12.2007	31.12.2008
Dohled - ČR	0	0	0	0	0
Dohled - cizinci	0	0	0	0	0
Dozor – ČR	0	6	6	6	9
Dozor - cizinci	0	0	0	0	0
Ostraha - ČR	29	30	43	42	35
Ostraha - cizinci	0	0	0	0	1
Zvýšená ostraha - ČR	309	317	299	313	305
Zvýšená ostraha - cizinci	11	11	10	16	23
Celkem - ČR	338	353	348	361	349
Celkem - cizinci	11	11	10	16	24

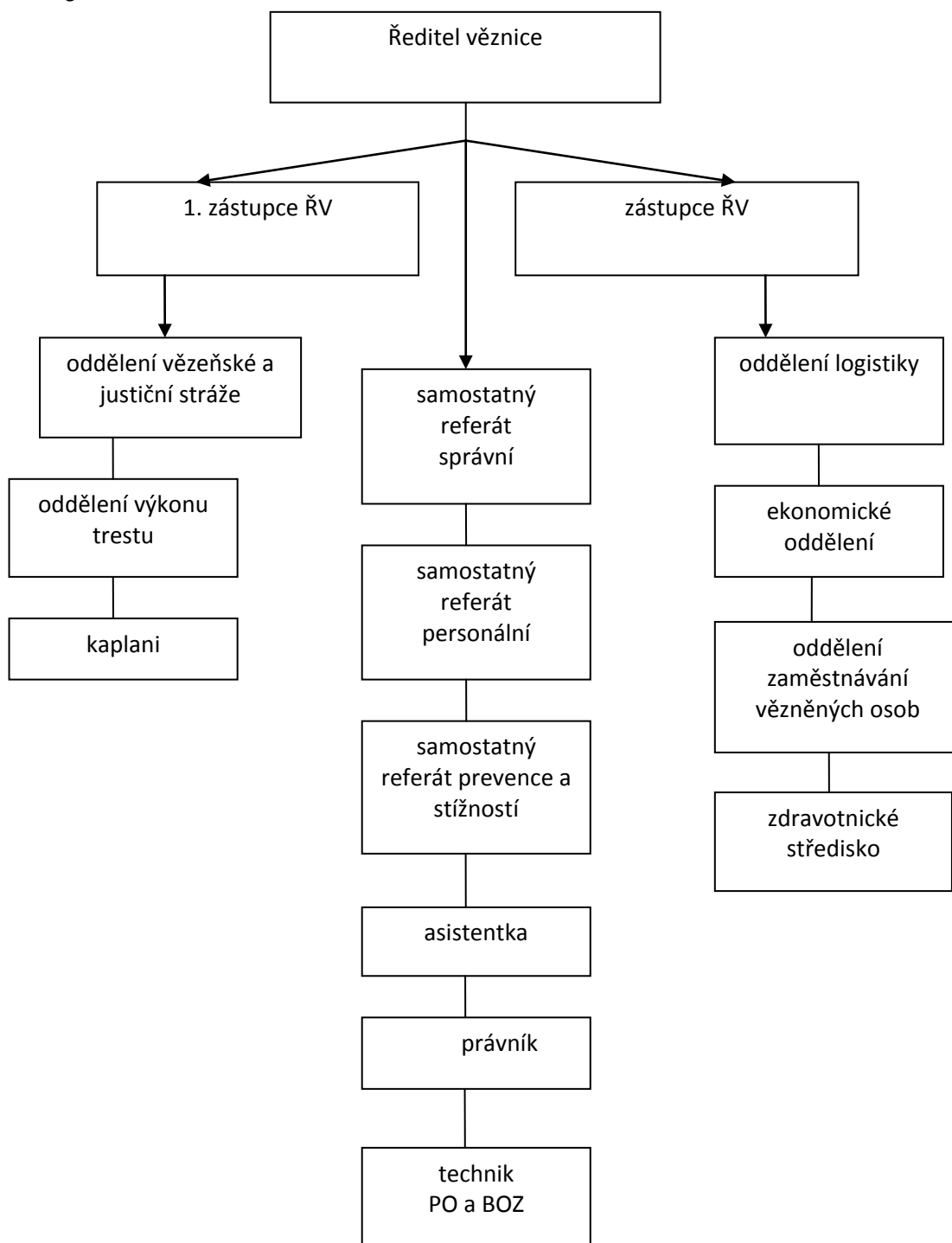
⁸ www.hrady.cz

Celkem	349	364	358	377	373
--------	-----	-----	-----	-----	-----

9. Organizační struktura

Jako všechny organizace i věznice Mírov potřebuje organizované vedení. V této věznici, stejně jako v ostatních (hierarchické uspořádání všech věznic je podobné), má řídicí funkci Vrchní rada plk. Mgr. Vladimír Lang, ředitel věznice Mírov. Ředitele jmenuje a odvolává generální ředitel vězeňské služby. Ředitel má dva zástupce, jeden má na starosti péči o vězně, druhý logistiku. Ředitel sám má pak na starosti správní referát věznice a vedení svých zástupců. Více viz tabulka:

Obrázek 1: Organizační schéma věznice Mírov

10. Volnočasové programy vězňů

Hodnotné trávení volného času ve vězení je problémem většiny odsouzených. Asi největším problémem to je u vězňů odsouzených na doživotí. Vězni nemají dostatek motivace a většinou nemají ani potřebné znalosti a dovednosti. A právě získání motivace a znalostí jsou jednou ze součástí programů volného času.

Úkolem vězeňského systému je proto poskytnout bohatou nabídku volnočasových aktivit. Sníží se tak vnitřní napětí mezi vězni a zlepší se i jejich psychický stav.⁹

10.1. Vzdělávání

Aby se vězni mohli po skončení trestu lépe asimilovat do společnosti, je k tomu potřeba vhodné podmínky, například dobré zaměstnání. V zaměstnání totiž lidé tráví třetinu dne, což není zanedbatelná část. Navíc když si najdou práci, mají o důvod méně opět porušovat zákon.

Aby práci dostali, musí být vybavení určitými předpoklady. Jeden z nich je dosažené vzdělání. Proto se mají vězni možnost již při výkonu trestu vzdělávat. Mají možnost dokončit základní vzdělání (pokud ho nemají) a také možnost vyučit se. Dále mohou dělat dálkově střední školu s maturitou nebo vysokou školu. Školné si v tomto případě ale platí sami. Peníze mohou získat prací, o čemž bude pojednávat další podkapitola.¹⁰

10.2. Zaměstnání

Pracovní podmínky jsou stanoveny zákoníkem práce. Práce je dobrá v tom, že odsouzený získá dovednosti, které poté může uplatnit po skončení výkonu trestu, ale i jde i o to, že práce přináší radost a užitek. Vězni se tak mohou odreagovat, zbavit se stresu a v neposlední řadě si i něco vydělat. Tím se dostáváme k další věci. Vězni dostanou výplatu, se kterou se musí naučit hospodařit, podobně jako na svobodě. Proto povinně hradí výživné a ubytování, srážky ze mzdy, které jim vyměřil soud. Ostatní peněžní prostředky mohou použít dle svého uvážení.

Získáváním pracovního uplatnění pro vězně je pověřeno oddělení zaměstnávání vězňů. Hlavním problémem je v tom, že většina vězňů jsou vězni se zvýšenou ostrahou, což

---

⁹ Koncepce rozvoje vězeňství v ČR

¹⁰ Výroční zpráva Vězeňské služby České republiky za rok 2008

znemožňuje zaměstnávání mimo areál věznice. Vězni tedy vykonávají pouze ty činnosti, které mohou vykonávat ve věznici.

V současné době pracují vězni v oborech:

- vnitřní provoz
- dřevovýroba, zejména výroba nábytku
- ruční obrábění odlitků
- vkládání vinutí do statorových svazků
- soustružnické a zámečnické práce
- montážní práce ve věznici

Zaměstnanost vězňů v předchozích letech byla kolem 60 procent. Letos je to méně kvůli probíhající ekonomické krizi. Není dost pracovních míst.

10.3. Ostatní volnočasové aktivity

Volnočasové aktivity se mohou provádět pouze v prostorách věznice, to značně omezuje jejich rozsah. Další problémem je, že se nesmí stýkat trestanci jednotlivých oddělení, což je při omezeném vybavení věznice závažný problém.

Hodnotné trávení volného času ve vězení je problémem většiny odsouzených. Asi největším problémem to je u vězňů odsouzených na doživotí.

Volnočasové aktivity nejsou pouze učení a práce. Asi nejznámější aktivitou ve vězení Mírov vězení je hudba. Mírovské kapely vytvořené z vězňů jsou Mírov boys a Malvím boys.

Každoročně se na Mírově, jako součást Blues alive Šumperk, pořádá koncert, na kterém zahrají tyto dvě kapely a vždy i nějaká kapela zvěňčí.

11.Spolupráce s nevládními organizacemi

11.1. Sdružení Podané ruce

Sdružení Podané ruce působí v oblasti drogové závislosti. Jednak se drogově závislým snaží pomáhat překonávat jejich problémy, snaží se těmto problémům předcházet a také se podílí na ochraně společnosti před negativními důsledky vyvolaných jejich užíváním.

S věznicí Mírov spolupracují od roku 2005 (tento projekt navazuje na projekt Kontinuální péče o uživatele drog ve vazbě a ve výkonu trestu z roku 1997). Pořádají přednášky pro vězně a školí personál věznice. Dále nabízí spolupráci trestancům, jak v průběhu výkonu trestu, tak i po jejím skončení.

Snaží se získat důvěru odsouzených již při výkonu trestu, aby zvýšili šanci, že se po skončení trestu zapojí do programů návazné péče. Drogy jsou většinou hlavním důvodem páchaní trestných činů, a zbavením vězňů závislosti na drogách, tento důvod odpadá.

Organizace Podané ruce spolupracuje i s jinými věznicemi a vazebními věznicemi.¹¹

11.2. Církev

Česká republika je svobodná, demokratická země, založená na svobodě jednotlivce. Součástí lidské svobody je i svoboda vyznání. O tuto svobodu nemůžou být připraveni ani vězni. Věznice Mírov proto spolupracuje s různými církvemi a církevními organizacemi. V současné době to je 6 církví (Sbor církve bratrské, Církev adventistů sedmého dne, Hlučínský sbor křesťanů, Pravoslavná církev v českých zemích, Svědkové Jehovovi a Českobratrská církev evangelická) a dvě organizace (Charita Zábřeh a Armáda spásy).

---

¹¹ www.podaneruce.cz

12. Závěr

Od 1. ledna 2010 vejde v platnost nový trestní zákoník. Tento zákoník je obsáhlejší a stanovuje nové možnosti trestání. Zpřísňuje tresty za nejzávažnější trestné činy (nejvyšší trest z 15 na 20 let, výjimečný trest nebude už jen doživotí, ale i trest mezi 20 a 30 lety), zvyšuje počet druhů trestných činů a zavádí tzv. alternativní tresty (např. domácí vezení, zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce). Hranice trestní odpovědnosti zůstává stejná, tedy patnáct let.

Zároveň také platí, že u vězňů bude srovnáno hodnocení jejich trestných činů podle obou variant trestního zákoníku a bude brána v potaz „měkčí“ varianta. Následkem toho bude propuštění asi pěti set vězňů, jejichž trestný čin bude přehodnocen na přestupek.

13.Literatura a internetové zdroje

Literatura:

NETLÍK, Karel, PhDr. a kol. „*Koncepce rozvoje vězeňství v ČR /obnovené vydání/*“, 1998

Výroční zpráva Vězeňské služby České republiky za rok 2008

Internetové zdroje:

www.nscr.cz

www.msgr.cz

www.nssoud.cz

www.juristic.cz

www.hrady.cz

www.podaneruce.cz